

## АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ У СИСТЕМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ: УКРАЇНСЬКИЙ КОНТЕКСТ ТА МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД

**К. М. МЕЛЬНИК**, кандидат економічних наук

**С. А. ВЛАСЮК**, кандидат економічних наук

Уманський національний університет

*У статті досліджено сутність та роль академічної доброчесності як ключового чинника забезпечення якості вищої освіти в умовах глобалізації освітнього простору. Проаналізовано українські підходи до формування політики академічної доброчесності у Уманському національному університеті, розглянуто досвід європейських країн та США щодо запобігання академічним порушенням. Особливу увагу приділено питанням етичної культури науковців і студентів, впливу принципів доброчесності на репутацію університетів і розвиток наукових досліджень. Обґрунтовано необхідність інтеграції міжнародних стандартів академічної етики в освітню політику України як передумови формування конкурентоспроможного наукового середовища.*

**Ключові слова:** академічна доброчесність, якість освіти, вища школа, етичні стандарти, міжнародний досвід, наукові дослідження.

**Постановка проблеми.** У сучасних умовах розвитку інформаційного суспільства питання забезпечення академічної доброчесності стає надзвичайно важливим для системи вищої освіти та наукових досліджень. Поширення цифрових технологій, відкритих освітніх платформ і штучного інтелекту створює не лише нові можливості для здобуття знань, а й ризики порушення етичних норм у науковій діяльності. Академічна доброчесність виступає фундаментом формування довіри до результатів освітньої та наукової праці, визначає рівень зрілості суспільства й конкурентоспроможності держави на міжнародній арені. Академічна доброчесність виступає не лише нормою поведінки учасників освітнього процесу, але й фундаментом формування системи цінностей у здобувачів освіти. Вона забезпечує розвиток культури чесності, відповідальності та поваги до інтелектуальної праці, що є невід’ємною складовою професійного становлення особистості.

Таким чином, дотримання принципів академічної доброчесності виступає ключовою умовою надання й отримання якісної вищої освіти, зміцнює довіру до результатів навчальної та наукової діяльності, сприяє формуванню високих морально-етичних стандартів і академічної гідності. Завдяки цьому академічна доброчесність стає дієвим механізмом виховання свідомих, відповідальних і конкурентоспроможних фахівців, здатних діяти відповідно до етичних норм у професійному та суспільному житті.

**Аналіз останніх досліджень і публікацій.** Проблематика забезпечення якості вищої освіти упродовж останніх років привертає значну увагу наукової спільноти, що зумовлено глибокими трансформаційними процесами у вітчизняному та світовому освітньому просторі. Особливе місце серед цих досліджень посідає питання дотримання принципів академічної доброчесності, яке розглядається як ключовий чинник формування довіри до результатів освітньої діяльності та підвищення її ефективності.

Значний внесок у розроблення проблематики академічної доброчесності та забезпечення якості освіти зробили такі науковці, як А. О. Дорошко [1], О. Ю. Нестерова [2], Д. О. Сопова [3], Н. Батечко, А. Дурдас [4], О. С. Ковальчук, Л. М. Потапюк [5], А. О. Кузьменко [6], О. І. Башкір [7], які у своїх працях акцентують увагу на необхідності формування культури академічної доброчесності як складової професійної етики майбутніх фахівців, ролі університетського середовища у вихованні відповідальності здобувачів освіти, а також на важливості інтеграції міжнародних стандартів академічної етики в національну систему освіти.

Водночас, аналіз наукових публікацій засвідчує певну фрагментарність підходів до дослідження академічної доброчесності як системного елементу забезпечення якості освіти. У більшості робіт питання розглядаються переважно в етичному або нормативному аспектах, тоді як інституційні, організаційні та управлінські механізми реалізації принципів академічної доброчесності залишаються недостатньо вивченими. Саме це зумовлює актуальність подальших наукових досліджень, спрямованих на розроблення цілісної концепції впровадження академічної доброчесності в систему забезпечення якості вищої освіти України з урахуванням європейських стандартів та практик.

**Методика досліджень.** У статті використано теоретичні методи дослідження. Зокрема, метод узагальнення сприяв систематизації основних форм порушення академічної доброчесності, що зустрічаються у закладах вищої освіти. Метод порівняння дозволив здійснити характеристику реалізації принципів академічної доброчесності у різних країнах.

**Мета статті** – узагальнити теоретико-методологічні засади академічної доброчесності як ключового чинника забезпечення якості освіти, проаналізувати український досвід її реалізації у закладах вищої освіти та визначити можливості адаптації ефективних міжнародних практик у національний освітній простір.

**Результати дослідження.** Доброчесність походить від латинського «*integritas*» та ідентифікується як цілісність, у переносному значенні означає «чистоту, правильність та невинність» [8]. Відповідно до статті 42 Закону України «Про освіту» під академічною доброчесністю прийнято розуміти «сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень» [9].

Дотримання принципів академічної доброчесності – це не лише морально-етичний обов’язок учасників освітнього процесу, а й правовий механізм підтримання академічної культури та підвищення довіри до системи освіти.

З позиції сучасного управління якістю, академічна доброчесність виступає індикатором зрілості освітньої системи: чим більш розвинені механізми запобігання академічним порушенням (плагіату, фабрикації даних, самоплагіату, необ’єктивного оцінювання), тим вищим є рівень академічної культури в університеті. Важливо, що академічна доброчесність інтегрується у внутрішню політику закладів вищої освіти через розроблення кодексів честі, створення комісій з етики, впровадження антиплагіатних систем і проведення просвітницьких заходів серед студентів та викладачів.

Уманський національний університет (УНУ) також активно впроваджує внутрішню систему моніторингу доброчесності, що включає аналіз академічних текстів, тренінги з академічного письма, цифрові платформи для перевірки робіт та відкриті бази академічних матеріалів. Свідченням реалізації політики академічної доброчесності в УНУ є наявність інформації як на окремій сторінці сайту <https://www.udau.edu.ua> [10], Кодексі академічної доброчесності [11], Положенні про запобігання академічному плагіату в Уманському національному університеті [12]. Основними принципами та фундаментальними цінностями академічної доброчесності та етики академічних взаємовідносин в університеті є: доброчесність, порядність, правдивість, прозорість, законність, повага, довіра, справедливість, самовдосконалення та вдосконалення, відповідальність, сумлінність, професіоналізм [11].

У вітчизняній практиці найпоширеніші форми порушення академічної доброчесності відображені в таблиці 1, в якій систематизовано основні форми порушення академічної доброчесності, що зустрічаються у закладах вищої освіти.

**Табл. 1. Форми порушення академічної доброчесності**

| Тип порушення              | Характеристика                                                                                                                            |
|----------------------------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| Плагіат                    | Привласнення чужих ідей, результатів чи текстів без належного посилання                                                                   |
| Самоплагіат                | Повторне використання власних публікацій без зазначення джерела                                                                           |
| Фабрикація даних           | Вигадування неіснуючих результатів дослідження                                                                                            |
| Фальсифікація              | Навмисна зміна або підробка результатів                                                                                                   |
| Списування                 | Несанкціоноване використання чужих відповідей або допоміжних матеріалів під час виконання контрольних, залікових чи екзаменаційних робіт; |
| Корупційні прояви          | Неправомірний вплив на результати навчання чи оцінювання                                                                                  |
| Неправомірне співавторство | Включення до авторського складу осіб, які не брали участі у роботі                                                                        |
| Порушення авторських прав  | Незаконне використання, розповсюдження або модифікація матеріалів інших авторів без їхньої згоди                                          |

*Примітка. Складено авторами за матеріалами [1, 6, 7]*

До них віднесено як навмисні, так і ненавмисні дії здобувачів освіти та науковців, які суперечать етичним і правовим нормам академічного середовища. У підсумку таблиця демонструє, що академічна недоброчесність охоплює не лише порушення під час написання наукових робіт, але й етичні аспекти поведінки всіх учасників освітнього процесу. Її метою є підвищення усвідомленості студентів і викладачів щодо типових форм неетичної поведінки та необхідності їх попередження.

Інструменти контролю додержання академічної доброчесності у освітній і науковій діяльності закладу вищої освіти передбачають:

- здійснення анкетування учасників наукового та освітнього процесів на предмет порушень академічної доброчесності;
- обов'язкову перевірку наукових, навчально-методичних, кваліфікаційних та навчальних робіт на наявність ознак академічного плагіату відповідно до створеної нормативної бази.

Аналізуючи особливості реалізації академічної доброчесності у зарубіжних країнах, можна зробити висновок, що успішність її впровадження значною мірою залежить від рівня інтеграції етичних принципів у культурне середовище суспільства. Одним із важливих маркерів, на який доцільно орієнтуватися українській освітній та науковій спільноті, є формування культури академічної чесності як суспільної норми поведінки, а не лише вимоги університетського регламенту.

У Польщі питання академічної доброчесності активно обговорюється не лише в межах університетського середовища, а й у публічному дискурсі – на студентських форумах, у провідних періодичних виданнях («Gazeta Wyborcza», «Rzeczpospolita»), що сприяє формуванню нульової толерантності до плагіату серед здобувачів освіти. Польські університети, зокрема Варшавський і Ягеллонський, мають власні комісії з етики, які розглядають кожен випадок недоброчесності публічно, а результати таких розслідувань оприлюднюються на офіційних сайтах ЗВО.

У Франції академічна доброчесність вважається невід'ємним елементом системи управління якістю освіти, що закріплено у Бухарестській декларації етичних цінностей і принципів вищої освіти в Європі (2012) та реалізується через низку міжнародних ініціатив, таких як European Network for Academic Integrity (ENAI). На рівні університетів діє чітке нормативне регулювання та система дисциплінарних заходів – від попередження до відрахування. Наприклад, у Сорбонні та Університеті Париж-Сакле створено внутрішні ради академічної етики, які проводять роз'яснювальні семінари для студентів і викладачів.

Швеція демонструє один із найсистемніших підходів у Європі. У більшості університетів (зокрема, Лундському, Уппсальському та Стокгольмському) академічна доброчесність є обов'язковою освітньою компонентою у програмах бакалаврату й магістратури. На державному рівні функціонує національна система моніторингу порушень академічної доброчесності, що передбачає щорічне звітування університетів до Міністерства освіти та науки Швеції. Зібрані дані узагальнюються у відкритих звітах, що дозволяє формувати прозору аналітику тенденцій і запобіжних заходів.

У Великій Британії реалізацію політики академічної доброчесності координує Агентство із забезпечення якості вищої освіти (QAA), яке розробляє Academic Integrity Charter та зобов'язує всі університети мати власні політики академічної етики. Значна увага приділяється профілактиці порушень – студенти проходять навчальні курси з академічного письма та відповідального цитування вже на першому курсі. У Сполучених Штатах Америки академічна доброчесність розглядається як базовий компонент академічної культури [2]. Більшість університетів (Гарвард, Стенфорд, MIT) мають Office of Academic Integrity, які не лише розглядають порушення, а й організовують тренінги, консультативні сесії та інформаційні кампанії. Основою для такої політики є документ The Fundamental Values of Academic Integrity, розроблений International Center for Academic Integrity (ICAI), який визначає ключові цінності – чесність, довіру, справедливість, повагу, відповідальність і сміливість.

У Канаді дотримання академічної доброчесності є обов'язковою умовою акредитації освітніх програм відповідно до Canadian Quality Assurance Framework (2023). В університетах Торонто, Британської Колумбії та Макгілла створені спеціальні Academic Integrity Offices, які здійснюють моніторинг доброчесності та ведуть публічні звіти. Досвід Фінляндії, Нідерландів і Норвегії демонструє високий рівень інституційної зрілості академічної доброчесності. У Фінляндії діє модель «Academic Integrity Officers», які виступають радниками, а не контролюючими органами. Їх завдання – допомогти студенту уникнути порушення ще до його скоєння, що істотно зменшує кількість випадків плагіату. У Нідерландах створено National Board for Research Integrity (LOWI), який розглядає випадки академічних порушень не лише у вищих навчальних закладах, а й у наукових установах. В азійських країнах, зокрема в Японії, академічна доброчесність інтегрована у систему корпоративної культури університетів. Університети Токіо та Кіото мають обов'язкові етичні кодекси дослідника, а порушення академічної доброчесності вважається не лише дисциплінарним, а й моральним проступком, який може вплинути на репутацію інституції.

Порівняльну характеристику реалізації принципів академічної доброчесності у різних країнах наведено в таблиці 2. Таким чином, міжнародний досвід свідчить, що ефективна система забезпечення академічної доброчесності має поєднувати три ключові складові: культурну – формування суспільної нетерпимості до плагіату та фальсифікації результатів; інституційну – наявність етичних кодексів, комісій, офіцерів доброчесності; аналітичну – регулярний моніторинг, звітування та оприлюднення статистичних даних.

Саме така модель може стати орієнтиром для України при побудові національної системи академічної доброчесності, адаптованої до європейських стандартів ESG та найкращих практик ОЕСР. Її послідовне впровадження створює умови для сталого розвитку освітнього середовища, зміцнення довіри до результатів навчання і наукової роботи, а також підвищення конкурентоспроможності українських університетів у міжнародному освітньому просторі.

Як зазначає О. Башкір, найефективнішим засобом запобігання академічній недоброчесності є її системна профілактика.

**Табл. 2. Порівняльна характеристика реалізації принципів академічної доброчесності у різних країнах**

| Країна / регіон | Інституційна база (органи / документи)                                                  | Ключові практики реалізації                                                                    | Особливості та результати                                                   |
|-----------------|-----------------------------------------------------------------------------------------|------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------------------|
| Україна         | Закон України «Про освіту» (2017); НАЗЯВО; Кодекс академічної доброчесності (2021)      | Внутрішні кодекси доброчесності у ЗВО; антиплагіатні системи; освітні тренінги                 | Становлення інституційної культури; потреба у централізованій базі порушень |
| Польща          | Міністерство освіти та науки; комісії з етики університетів                             | Публічне обговорення випадків плагіату; студентські форуми; публікації у ЗМІ                   | Високий рівень суспільної нетерпимості до плагіату                          |
| Франція         | Бухарестська декларація (2012); ENAI; університетські ради етики                        | Кодекси поведінки; дисциплінарні санкції; семінари з доброчесності                             | Інтеграція доброчесності у систему забезпечення якості освіти               |
| Швеція          | Міністерство освіти; Національна система звітності; університетські кодекси             | Освітні курси з академічної доброчесності; обов'язкові компоненти в програмах                  | Прозора система моніторингу порушень, щорічні публічні звіти                |
| Велика Британія | QAA (Quality Assurance Agency); Academic Integrity Charter                              | Єдині стандарти для всіх університетів; курси з академічного письма; політика “zero tolerance” | Висока ефективність профілактики порушень; незалежний аудит                 |
| США             | International Center for Academic Integrity (ICAI); університетські офіси доброчесності | Тренінги, консультації, аналітичні звіти; просвітницькі кампанії                               | Добровільна, але глибоко вкорінена культура доброчесності                   |
| Канада          | Canadian Quality Assurance Framework; Universities Canada                               | Academic Integrity Offices; відкриті звіти про порушення                                       | Система підзвітності університетів перед суспільством                       |
| Фінляндія       | Finnish National Agency for Education; Academic Integrity Policy                        | Академічні офіцери-консультанти; профілактичні тренінги                                        | Консультативна модель «запобігання замість покарання»                       |
| Нідерланди      | National Board for Research Integrity (LOWI)                                            | Єдина національна база випадків порушень; незалежне розслідування                              | Високий рівень довіри до університетської науки                             |
| Японія          | Міністерство освіти, культури, спорту, науки і технологій (MEXT)                        | Етичні кодекси дослідника; корпоративна культура академічної честі                             | Академічна доброчесність як частина репутації                               |

*Примітка. Складено авторами за матеріалами [2–6]*

Для досягнення цієї мети необхідно не лише контролювати випадки порушень, а й формувати у науковій та освітній спільноті глибоке розуміння того, що рівень дотримання принципів академічної доброчесності безпосередньо впливає на престиж і конкурентоспроможність закладу вищої освіти. Саме академічна доброчесність створює основу довірчих відносин між

викладачами, здобувачами освіти, стейкхолдерами, донорами, грантодавцями та партнерами університету, від яких залежить його розвиток, фінансова стабільність та інституційна стійкість.

Дотримання етичних стандартів у науковій діяльності формує позитивну репутацію закладу, сприяє залученню талановитих студентів, кваліфікованих викладачів і науковців, що, у свою чергу, підвищує його академічний статус на національному та міжнародному рівнях. Як зазначає дослідниця, саме «наявність ресурсів дає змогу залучати кращих студентів, викладачів і науковців, які формують репутацію закладу вищої освіти, до участі в цікавих і престижних освітніх, наукових та інших проєктах, отримувати важливі для науки та практики результати досліджень, а також підвищує зацікавленість донорів у підтримці закладу, його співробітників та здобувачів освіти. У такий спосіб формується стійкий розвиток і конкурентоспроможність закладу вищої освіти» [7].

Досвід провідних університетів світу підтверджує важливість профілактичної складової у політиці академічної доброчесності. Так, у Сполучених Штатах Америки університети активно запроваджують програми «Academic Integrity Awareness», які спрямовані на формування етичної культури студентів ще на початкових етапах навчання. У Великій Британії та Канаді впроваджено системи «Honor Code» – кодекси честі, що регламентують поведінку студентів і викладачів та передбачають не лише покарання, але й етичну освіту й підтримку доброчесності. В університетах Німеччини та Нідерландів активно функціонують незалежні етичні комісії, які не лише розглядають випадки порушень, але й проводять регулярні консультації та семінари з питань наукової етики.

Отже, забезпечення академічної доброчесності у вищій освіті має не лише моральний, а й практичний вимір. Воно сприяє підвищенню якості освіти, забезпечує сталий розвиток наукового середовища, формує позитивний міжнародний імідж закладів освіти та держави загалом. У результаті країна отримує висококваліфікованих фахівців, здатних до інноваційної діяльності, наукового пошуку та відповідального соціального лідерства.

Україна, інтегруючись у Європейський освітній простір, адаптує ці практики – зокрема, створюються внутрішні системи моніторингу академічної доброчесності та перевірки плагіату, а результати наукових досліджень дедалі частіше публікуються у відкритих міжнародних наукових базах (DOAJ, CrossRef, OJS). Активно впроваджуються сучасні політики відкритої науки, а університети запроваджують власні положення про академічну доброчесність і кодекси етичної поведінки дослідників. Значну роль у цих процесах відіграють також електронні репозитарії, що підвищують рівень прозорості наукової діяльності та забезпечують публічний доступ до результатів досліджень.

Попри помітний прогрес, залишаються низка викликів, серед яких:

- недостатній рівень сформованості академічної культури серед студентів і молодих науковців, що виявляється у формальному ставленні до цитування та оформлення джерел;
- обмежене фінансування досліджень, яке не сприяє розвитку якісної науки та знижує мотивацію до дотримання високих етичних стандартів;

- відсутність єдиної національної системи моніторингу академічної доброчесності, що ускладнює аналіз масштабів порушень і ефективність їх попередження; використання штучного інтелекту (ChatGPT, Copilot) без розуміння етичних меж.

- використання штучного інтелекту (ChatGPT, Copilot) без розуміння етичних меж.

- недостатня міжнародна інтеграція українських університетів, через що частина дослідницьких практик залишається ізольованою від глобальних стандартів;

- потреба у професійному розвитку викладачів щодо застосування сучасних цифрових інструментів перевірки доброчесності та використання відкритих наукових ресурсів.

У цьому контексті позитивним є активізація діяльності Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти (НАЗЯВО), яке розробляє стандарти, проводить роз'яснювальну роботу серед академічної спільноти та створює базу практичних рекомендацій щодо запобігання порушенням академічної доброчесності. Також поступово зростає участь українських університетів у міжнародних освітніх програмах Erasmus+, Horizon Europe, що сприяє обміну досвідом і формуванню культури відповідальної науки

**Висновки.** У результаті дослідження встановлено, що формування системи академічної доброчесності в Україні перебуває на етапі активного розвитку та інституційного становлення. Попри низку об'єктивних труднощів, простежується позитивна динаміка у впровадженні європейських практик забезпечення якості освіти. Ключовими чинниками успіху є створення ефективних механізмів внутрішнього контролю, розвиток відкритої науки, академічна культура викладачів і студентів, а також підтримка міжнародних ініціатив. Інтеграція України у європейський освітній простір має ґрунтуватися на поєднанні національних традицій і міжнародних стандартів етики досліджень. У перспективі це забезпечить не лише підвищення рівня довіри до української науки, але й формування конкурентоспроможної системи вищої освіти, що відповідає викликам сучасного глобалізованого світу.

### Література:

1. Дорошко А. О. Причини порушення академічної доброчесності здобувачами вищої освіти. *Вісник Сковородинівської академії молодих учених*: зб. наук. пр. 2021. С. 26–29.

2. Нестерова О. Відповідальність у контексті розвитку академічної доброчесності студентів у США. *Наукові записки Бердянського державного педагогічного університету. Сер. : Педагогічні науки*. 2020. №3. С. 335–342.

3. Сопова Д. О. Особливості розвитку академічної чесності студентів в університетах Європи. *Велет українського слова (до 200-ліття Пантелеймона Куліша)*: збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції (18 жовтня). Київ, 2019. С. 123–125.

4. Батечко Н., Дурдас А. Академічна доброчесність в контексті європейських практик: досвід Франції. *Неперервна професійна освіта: теорія і практика*. 2019. Вип. 3 (60). С. 88–94.



5. Ковальчук О. С., Потапюк Л. М. Забезпечення академічної чесності у вищих навчальних закладах: міжнародний досвід. *Вісник університету імені Альфреда Нобеля. Серія «Педагогіка і психологія». Педагогічні науки*. 2017. № 1 (13). С. 21–26.
6. Кузьменко А. О. Культура академічної доброчесності здобувачів: досвід Латинської Америки. *Вісник ЛНУ імені Т. Шевченка. Серія: Педагогічні науки*. 2021. № 6 (344). С. 162–171.
7. Башкір О. Реалізація принципів академічної доброчесності в закладах вищої освіти України. *Освітологічний дискурс*. 2021. №2 (33). С. 77–90.
8. Доброчесність перемагає. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://www.special.online.ua/manifest-dobrochesnosti> (дата звернення: 11.11.2025)
9. Закон України «Про вищу освіту». Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18> (дата звернення: 11.11.2025).
10. Офіційний веб-сайт Уманського національного університету. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://www.udau.edu.ua/> (дата звернення: 11.11.2025).
11. Кодекс академічної доброчесності УНУ. Режим доступу: <https://www.udau.edu.ua/ua/file/Tf94> (дата звернення: 11.11.2025).
12. Положення про запобігання академічному плагіату в УНУ. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://www.udau.edu.ua/ua/file/UG83> (дата звернення: 11.11.2025).

## References:

1. Dorozhko, A. O. (2021). Causes of violations of academic integrity by higher education students. *Visnyk of the Skovoroda Academy of Young Scientists*, 26–29. [in Ukrainian].
2. Nesterova, O. (2020). Responsibility in the context of the development of students' academic integrity in the USA. *Scientific Notes of Berdyansk State Pedagogical University. Series: Pedagogical Sciences*, 3, 335–342. [in Ukrainian].
3. Sopova, D. O. (2019). Features of the development of students' academic honesty in European universities. *The Giant of the Ukrainian Word (to the 200th anniversary of Panteleimon Kulish): Proceedings of the All-Ukrainian Scientific and Practical Conference (October 18)*, Kyiv, pp. 123–125. [in Ukrainian].
4. Batechko, N., Durdas, A. (2019). Academic integrity in the context of European practices: the experience of France. *Continuous Professional Education: Theory and Practice*, 3 (60), 88–94. [in Ukrainian].
5. Kovalchuk, O. S., Potapiuk, L. M. (2017). Ensuring academic honesty in higher education institutions: international experience. *Bulletin of Alfred Nobel University. Series "Pedagogy and Psychology". Pedagogical Sciences*, 1 (13), 21–26. [in Ukrainian].
6. Kuzmenko, A. O., (2021). Culture of academic integrity of learners: experience of Latin America. *Bulletin of Luhansk Taras Shevchenko National University. Series: Pedagogical Sciences*, 6 (344), 162–171. [in Ukrainian].
7. Bashkir, O., (2021). Implementation of the principles of academic integrity in higher education institutions of Ukraine. *Educational Discourse*, 2 (33), 77–90. [in Ukrainian].
8. *Integrity Wins*. (n.d.). Available at: <https://www.special.online.ua/manifest-dobrochesnosti> (Accessed: 11.11.2025). [in Ukrainian].

9. *Law of Ukraine "On Higher Education"*. (n.d.). Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18> (Accessed: 11.11.2025). [in Ukrainian].
10. *Official website of Uman National University of Horticulture*. (n.d.). Available at: <https://www.udau.edu.ua/> (Accessed: 11.11.2025). [in Ukrainian].
11. *Code of Academic Integrity of UNU*. (n.d.). Available at: <https://www.udau.edu.ua/ua/file/Tf94> (Accessed: 11.11.2025). [in Ukrainian].
12. *Regulation on the Prevention of Academic Plagiarism at UNU*. (n.d.). Available at: <https://www.udau.edu.ua/ua/file/UG83> (Accessed: 11.11.2025). [in Ukrainian].

### **Annotation**

**Melnyk K. M., Vlasyuk S. A.**

***Academic integrity in the educational quality assurance system: ukrainian context and international experience***

*The article examines academic integrity as a key component of the quality assurance system in higher education under the conditions of globalization and Ukraine's integration into the European educational space. It is emphasized that adherence to the principles of honesty, responsibility, objectivity, transparency, and respect for intellectual property forms the foundation of trust in the outcomes of educational and research activities. The paper analyzes scientific approaches to defining the concept of "academic integrity" and its structural components in the works of Ukrainian and international scholars. Particular attention is paid to the role of Uman National University in fostering a culture of academic responsibility, developing effective internal policies for preventing violations, and promoting preventive measures among students.*

*The authors conduct a comparative analysis of academic integrity practices in various countries. In particular, the experience of Poland is highlighted, where academic misconduct is openly discussed in student and media spaces; France, where ethical principles are regulated by the Bucharest Declaration on Ethical Values and Principles of Higher Education in Europe; Sweden, where a national system for monitoring academic violations operates; and the United States, where academic integrity is deeply integrated into university educational systems. The Ukrainian context is described as a stage of institutional development through the activities of the National Agency for Higher Education Quality Assurance (NAQA), the introduction of anti-plagiarism systems, the adoption of university honor codes, and educational outreach for students and faculty.*

*It is concluded that fostering an academic culture requires a systematic approach combining regulatory frameworks, educational practices, and social support. Ensuring academic integrity serves as a prerequisite for enhancing the competitiveness of Ukrainian universities, strengthening scientific potential, and advancing integration into the European and global educational spaces.*

**Key words:** *academic integrity, quality of education, higher education, ethical standards, international experience, scientific research.*